

Prikken met lichte zelfrijders

Penbeluchters zijn op de golfbaan geen bijzondere verschijning. Wel wat bijzonder zijn de kleine zelfrijders waar enkele golfbanen toch heel bewust voor kiezen.

TEKST EN FOTO'S: MARTIN SMITS

Prikken met een kleine zelfrijder, al of niet 'walk behind', is in Nederland niet zo vanzelfsprekend. Toch worden ze af en toe wel verkocht. Prikken is deels een kwestie van gewicht. De pennen gaan in de grond of de machi-

ne komt omhoog. Of iets daar tussenin. Het resultaat is dus dat een machine een zeker gewicht moet hebben om goed te kunnen werken. Een trekker heeft een behoorlijke hefkracht waardoor een vrij zware machine geen probleem is. Het

belangrijkste argument is het rendement van de totale investering. Een trekker is multifunctioneel en hoewel er regelmatig wordt geprikt, is het toch meer een incidentele klus. Een zelfrijder kost meer dan een machine achter de trekker.

Ter indicatie, het prijsniveau voor een zelfrijder zit op dik 20.000 euro.

Licht en wendbaar

Hoewel de meeste greenkeepers met een penbeluchter achter de trekker werken, zijn er toch banen die voor de greens en de tees bewust voor een zelfrijder kiezen. Deels omdat ze liever niet met een trekker over de green rijden, deels omdat ze erg wendbaar zijn. Vooral op een tee geeft dat capaciteitsvoordeel. Wel doet een kleine zelfrijder er langer over om zich over de baan te verplaatsen, alhoewel een trekker meestal ook niet zo hard kan rijden. Omdat de kleine zelfrijders toch betrekkelijk lichte machines zijn, zijn ze ook meteen wat beperkt in hun prikkracht en dus werkdiepte. 10 centimeter is gebruikelijk, met maximaal 15 centimeter bij bijvoorbeeld de Redexim Verti-Drain 7007 houdt het echt op. Prima voor de greens en tees, maar wil je echt gaan prikken op de fairway dan komt er zwaarder geschut aan te pas. De kleine zelfrijders zijn vooral een Amerikaans avontuur waardoor ze ook allemaal met een benzinemotor zijn uitgerust. Veel kleine zelfrijders hebben de wielen naast de machine. Constructief is dat vanwege de gewichtsverdeling een prima concept, maar het nadeel is dat de wielen dan deels ook over de pluggen rijden waardoor die weer moeilijker zijn te verwijderen.

Viltbestrijding

Een belangrijke reden om te prikken is viltbestrijding. Dat je vilt moet bestrijden daar is geen discussie over, maar er is verschil van mening over de manier waarop dat het beste kan. Verschillende greenkeepers mikken vooral op verticuteren in plaats van prikken. Met verticuteren wordt veel meer materiaal losgemaakt. Dat kun je uitproberen, maar het laat zich ook heel makkelijk berekenen. Verticuteren met een drie millimeter mes op 3 centimeter afstand betekent 10 procent bewerkte oppervlakte. Prikken met 8 millimeter tanden op 5 centimeter in het vierkant betekent maar ongeveer 2 procent bewerkte oppervlakte. Vuistregel is dat je jaarlijks zo'n 20 procent van de oppervlakte moet bewerken om het vilt voldoende weg te halen. Daar staat tegenover dat prikken weer wat dieper werkt. Op www.wedgebv.com is een tine simulator opgenomen waarmee je gemakkelijk kunt berekenen wat het effect is van prikken met verschillende diameters en vierkantsverbanden. Op www.turfworksint.com kun je ook het effect van verticuteren berekenen. In Nederland wordt veel met kleine dia-

Bij importeur Louis Nagel staat de nieuwe Aercore. Deze heeft zowel penbeluchters als een verticuteerrotor.

meters geprikt. In de Verenigde Staten waar prikken op de greens heel populair is, wordt vaak met grotere diameters geprikt en dan weer zand ingesleept. Dat blijkt goed te werken, maar betekent ook weer extra arbeid. Voor veel greenkeepers ligt de waarheid ergens in het midden en wordt er zowel geprikt als geverticuteerd. De mate waarin dat gebeurt en in welke combinatie, daar heeft iedereen zo zijn eigen invulling bij. De bekende afweging van geld tegenover resultaat en daarbij ook het gegeven dat specifieke situaties op een baan erg kunnen verschillen.

Martin Smits is freelance journalist, Biddinghuizen.

Zelfrijdende penbeluchters in Nederland

John Deere

De John Deere Aercore 800 is in Nederland nog maar net op de markt en heeft als laatste nieuws de unieke combinatie van penbeluchting volgens het John Deere Flexi-Link principe met een verticuteerrotor. Die kan naar believen ook worden uitgeschakeld. De machine prikt tot 9 cm, verticuteert maximaal 4,5 cm en heeft een werkbreedte van 80 cm. De afstand tussen de pennen is 50 cm (optie 36 cm). Aandrijving is door een 25 pk Kohler benzinemotor. Hij heeft vier versnellingen en weegt 665 kg.

Redexim

Redexim heeft de verti-Drain 7007 als driewielige zelfrijder. Een machine waar je op kunt zitten maar ook achter kunt lopen met 68 centimeter werkbreedte. Het gewicht is 520 kilo. De machine heeft vier versnellingen die meteen ook het vierkantspatroon bepalen. De tanden staan 55 millimeter uit elkaar en kunnen maximaal 15 cm diep. De motor is een 13 pk Honda. De wielen zitten buiten de werkbreedte.

Ryan

Onder de vlag van Jacobsen zijn er twee typen Ryan zelfrijdende beluchters. De Ryan Greensair 24 als driewieler waar je achter loopt en de Greensair 30 waar je op zit. De wielen zitten buiten de werkbreedte. De GA 24 werkt 60 cm breed maar is in Nederland nog niet geleverd. De GA 30 werkt 76 cm breed, prikt maximaal 10 cm diep en heeft 64 mm tussen de tanden. Hij heeft een 18 pk Kohler benzine motor, weegt 649 kg en rijdt maximaal 9,6 km/h.

Toro

De Toro Procore 648 is een recent type waar je niet op kunt zitten maar waar de wielen voor de tanden zijn gemonteerd. Die rijdt dus niet over de pluggen. De werkbreedte is 1,20 m en de werkdiepte is maximaal 10 cm. Het gewicht is 689 kilo. De motor is een 23 pk Kohler benzine motor. De wielen zitten binnen de werkbreedte.